

De Leurder

Kort toneelstukje voor 2 mannen

Frans Busschots

Inlichtingen en opvoeringsvoorwaarden bij ALMO

Personen:

Leurder: Jonge man 20 jaar (Josh)

Opa: oud, maar vitaal (Jan)

Decor:

Een tafel, twee stoelen, een deur

De twee stoelen staan links en rechts van de tafel, in het midden van het podium.

De deur (moet kunnen opengaan) staat links vooraan of rechts vooraan.

Een zomerse dag, even na de middag

Opa zit op een stoel aan de tafel, leest de krant)

Jan Wel, wel! Ze staat weer helemaal vol. Proficiat krantendrukkers! (tot zaal)
Weet je wat het raarste is? Heb je daarover nog nooit nagedacht? Alle dagen is er ergens een oorlog of wel een kleine ruzie tussen de politiciers die men dan groot maakt, zo groot dat een hele eerste bladzijde daarmee kan gevuld worden. Raar niet? Politiek en oorlogen wisselen mekaar af. En toch snap ik het niet goed. Waarom kan het nu niet eens wat rustiger zijn? Kijk, (recht) een mislukte politieker kan zo meteen dictator worden, in bepaalde landen, natuurlijk. Bij ons hoeft dat niet. Ze hebben het voor zichzelf zo goed gemaakt dat ze altijd lukken.

Josh klopt op de deur. Hij is letterlijk behangen met te verkopen voorwerpen (rugzak, balpennen op hoed, twee zware zakken voor spullen (rek, knopen, schrijfboekjes enz.). Hij klopt op de deur op een bepaald ritme. Terwijl zingt hij een liedje (eigen keuze).

Jan Hoorde ik nu niet klopklop op de deur?

Josh klopt nogmaals, terwijl hij zingt. Jan klopt op hetzelfde ritme en zingt ook, maar iets helemaal anders.

Josh klopt nogmaals, dan klopt Jan, dan kloppen ze op hetzelfde moment en zingen hetzelfde liedje.

Josh Hier is iemand thuis.

Jan Die klopper zingt vals. Al maakt dat eigenlijk en feitelijk niets uit.

Josh Die kerel aan de andere kant van de deur zingt vals. Hoe kan dat? Er bestaan toch geen valse noten? Halve noten, hele noten en dan van die wippertjes met zo een vlaggetje aan.

Jan (luid, met hoofd tegen de deur, handen aan zijn mond) Hallo! Wie daar?

Josh Wat een lawaai. Seffens valt die deur nog op mijn kop. En dat is het allemaal toch niet waard! (zachtjes) Hallo?

Jan Hallo!

Josh Mag ik binnen komen?

Jan Wat kom je hier doen?

Josh Niks!

Jan Niks? Kom dan maar binnen! (doet deur open. Josh komt in de deuropening staan. Gelijktijdig met Josh) Verdorie. Verdorie! Is me dat verschieten!

Josh doet potten en pannen rammelen en ook alles in zijn tassen wat maar lawaai kan maken rammelt. Jan valt op een van de stoelen. Kijkt verwondert)

Josh Dank u omdat ik mocht binnenkomen. (stopt met lawaai maken, doet de deur toen).

Jan Ja, maar had ik het geweten... Je maakt meer lawaai dan mijne tv.

Josh Nu is het toch stil? Je ziet er nog goed uit voor je leeftijd, opa!

Jan Hoe weet jij dat ik een opa ben?

Josh Ik vermoed dat alleen maar. Ik zou in ieder geval graag zo een opa hebben. Ja.

Jan En wat kom je doen?

Josh Ik ben een leurder.

Jan Ja. En waarmee leur jij?

Josh (schudt met potten en pannen) Wat denk jij?

Jan (recht, maakt een rondje rond Josh. Hij betast hier en daar iets en soms kan er een geluidje uitkomen: een fluitje enz.) Ben jij nog iemand van deze eeuw?

Josh 20 jaar met alles er op en eraan.

Jan En wat is de bedoeling. Verkoop jij nogal wat?

Josh Vroeger was dat veel gemakkelijker, was alles natuurlijker. Toen had je alleen maar met vrouwen te maken. Nu ook met opa's en oma's en die horen niet zo goed meer. Soms moet ik alles twee keer of meer zelfs uitleggen en op het laatste zeggen ze dan soms dat ze geen geld hebben. Daarbij met die computers is alles om zeep. Men drukt op een knopje en de volgende dag wordt er geleverd.

Jan De vooruitgang, manneke. De vooruitgang.

Josh Maar als er iets kapot is, al is het maar een simpel draadje dat loszit, dan kost dat herstellen veel meer dan een nieuw toestel. En dan moet men nog verplaatsingsgeld betalen.

Jan Jij bent tegen de vooruitgang...

Josh Neen. Alles wat vooruitgaat is goed. Maar het moet opbrengen! Ik wil verkopen.

Jan Ja, dat begrijp ik. Maar waarom?

Josh Voor mijne kost te verdienen, zie je dat niet zitten? Is hier voor de rest nog iemand thuis?

Jan Ik weet het niet. Ik denk altijd dat ik hier alleen woon. Iedereen loopt hier maar in en uit. Alleen voor de keukentafel stoppen ze soms, als er iets op staat.

Josh Ik verkoop (toont) goed materiaal om op die tafel te zetten. Potten, pannen, vorken, messen die snijden langs twee kanten, zoutvaatjes...

Jan bekijkt alles nog eens. Ziet dat die potten en pannen niet nieuw zijn.

Jan Tweede keus...

Josh Zeker, dat geeft meer winst.

Jan Ik zou het een en ander willen kopen, maar,... ben jij wel echt een learder?

Josh antwoordt niet, kijkt rond.

Jan Wat zou jij het liefst doen? Hier kopen of op een ander verkopen?

Josh (vertrouwelijk) Ik kom eigenlijk voor...

Jan Lita.

Josh (knikt wat afstandelijk)

Jan Lita. Ik had het al gezien, de laatste tijd.

Josh Wat?

Jan Dat ze met haar benen geen blijf weet.

Josh Ja?

Jan Soms extra vriendelijk, soms afwezig. Zelfs honger hebben en de gedekte tafel voorbij lopen. Ze is verliefd. Hoe heet jij ook weer? Wacht eens? (denkt na)
Josh, kan dat?

Josh Josh, de leurder.

Jan Josh, van iemand anders heeft ze nog niet gedroomd. De muren zijn niet zo dik, weet je...

Josh Er is nog een concurrent. Een bakker. Heeft er nog niemand pistoletjes gebracht?

Jan Tenzij het een stille bakker is. Neen.

Josh (vertrouwelijk) Wat zou ik moeten doen om zeker te zijn, want met vrouwen, en zeker met mooie vrouwen, weet je nooit? Ik wil haar definitief veroveren.

Jan Weet je wat? (kijkt naar materiaal die Josh bijheeft) Je had het toch anders kunnen aanpakken, met minder lawaai, met moderne middelen...

Josh Die moderne middelen, zoals jij zegt, die doen niets anders dan piepen en flikkeren.

Jan Ik denk dat je gelijk hebt. Weet je wat? Ik laat je even alleen. En jij speelt maar de pottendans van Beethoven of zoiets. Vooral veel lawaai maken en dan zal ze verschieten. En meer moet dat niet zijn. Succes!

Jan naar deur toe, schudt met heel zijn lichaam en lacht naar Josh. Af. Deur toe.

Josh installeert zich en maakt zich klaar om veel lawaai te maken.

Josh (zeer luid, nodigt het publiek uit om mee te doen) Li....ta...

Einde